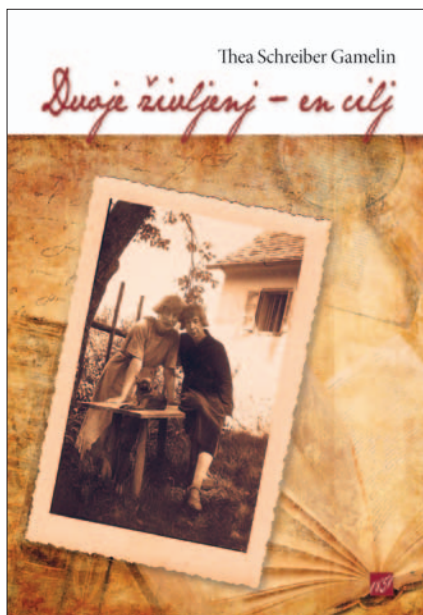

Sestri po duši: Alma M. Karlin in Thea S. Gamelin

Dvoje življenj – en cilj, romansirana avtobiografija Thee S. Gamelin, je pripoved o dveh otrocih, načrtno zamenjanih ob rojstvu; eden od teh dveh otrok je avtorica, drugi angleški vojvoda. Melodramatična zgodba o neverjetni usodi dveh globoko vernih ljudi postane otipljivejša in resničnejša, ko vanjo vstopi Alma M. Karlin, z njo pa tudi del celjskega časa pred druge vojne, med njo in po njej.

Avgusta leta 1934 po dolgi vožnji iz severnonemškega mesteca Brunshaupten na celjski železniški postaji z obsežno prtljago izstopi mlada ženska, po obleki in obnašanju svetovljanka. Stara je 28 let, ime ji je Thea Schreiber Gamelin. Prišla je na povabilo Alme M. Karlin, s katero tesno prijateljujeta že tri leta. Thea je v Celju že četrtič, a zdaj še ne ve, da bo tokrat ostala – ostala več kot pol stoletja. Do Almine smrti sta bili nerazdružljivi, rekli sta si *Seeleschwestern* (sestri po duši).

Podatki o knjigi

- Naslov: Dvoje življenj – en cilj
- Avtorica: Thea Schreiber Gamelin
- Prevod iz rokopisa: Zdenka Serajnik
- Redakcija in spremna beseda: Marijan Pušavec
- Urednik: Ivan Mohar
- Cena: 25 €
- Velikost: 165 mm x 235 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 352
- ISBN: 978-961-278-301-3
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2016

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Leta 1969 je Thea začela s pisanjem obsežne pripovedi, ki jo je nasloвила *Zwei Leben – Ein Ziel* (*Dvoje življenj – en cilj*). Čeprav je v predgovoru k pripovedi poudarila, da v njej ne gre za življenjepis te ali one znane osebe, je nedvoumno, da v enem delu pripoveduje o svojem lastnem življenju, od otroštva do začetka 70-ih let prejšnjega stoletja; ta del lahko razumemo kot romansirano avtobiografijo, saj se odvija znotraj konkretnih časovnih in prostorskih koordinat, galerija oseb in likov, ki se pojavljajo v njej, pa spadajo v Thein (v pripovedi je glavni junakinji ime Benedikta, na kratko Dita) življenjski ris, saj so jo zaznamovali, kot nas zaznamujejo ljudje, ki jih srečujemo v svojih življenjih.

Za slovenskega bralca je Theina pripoved najbolj zanimiva od trenutka, ko je Dita prvič slišala za Almo M. Karlin, saj je tedaj svetovna popotnica vstopila v njeno življenje in ga v vsem zaznamovala do smrti. Ta del pripovedi nazorno prikazuje vsakdanje življenje dveh prijateljic, ki sta zaradi svojih posebnosti, s katerimi sta izstopali v malomestnem celjskem okolju, bili stigmatizirani kot čudakinji, v resnici pa sta samo hoteli živeti po svoje, v svojem življenjskem ritmu, predani stvarstvu, ljudem in dejavnostim, ki so bile zanj bistvene, vsakdanjim ljudem pa ne nujne.

Avtorica

Thea Schreiber Gamelin (r. 1906, Brunshaupten, Nemčija, u. 1988, Celje), slikarka, ki je v drugi polovici dvajsetih let 20. stoletja študirala v Stockholmu, je v začetku tridesetih let prejšnjega stoletja navezala tesne prijateljske vezi z Almo M. Karlin in se leta 1934 za stalno preselila k njej v Celje, tu je tudi umrla. V Ljubljani je študirala teologijo in prestopila iz protestantske vere v katoliško ter postala članica Tretjega reda sv. Frančiška. Leta 1969 je začela pisati romansirano avtobiografijo, v kateri opisuje tudi skupno življenje s svetovno popotnico in pisateljico.

Prevajalka

Zdenka Serajnik (r. 1911, Prihova pri Oplotnici, u. 2003, Slovenske Konjice), profesorica slovenskega in nemškega jezika, katoliška pesnica, učiteljica v Slovenskih Konjicah, članica Tretjega reda sv. Frančiška in ena prvih prevajalk Alme M. Karlin v slovenščino. Njen življenjski moto je bil: *Vse življenje si globoko in resnično želim biti čisto neznan kartuzijan*. Iz nemščine je v 70. letih 19. stoletja prevedla tudi rokopis Thee Schreiber Gamelin *Dvoje življenj – en cilj*.

Redaktor

Marijan Pušavec se je zadnjih petnajst let kot knjižničar domoznanec v Osrednji knjižnici Celje ukvarjal z Almo M. Karlin. Za Celjsko Mohorjevo družbo je leta 2006 pripravil nov prevod Alminega najbolj znanega dela *Samotno potovanje*. Leta 2009 je v sodelovanju s celjsko knjižnico pripravil Almino virtualno domovanje na svetovnem spletu. V NUK-u je v Almini zapuščini odkril njeno avtobiografijo in jo pripravil za izdajo v slovenskem jeziku (*Sama*, 2010). V sodelovanju s plesno-gledališko skupino ARTBARKInternational je leta 2015 pripravil plesno predstavo *Alma*. *Sama*, ki so jo odplesali v Cankarjevem domu. Jeseni 2015 je pod njegovim scenarijem izšel Almin življenjepis v stripu *Alma M. Karlin, svetovljanka iz province*, za katerega je moči združil z risarjem Jakobom Klemenčičem.

Odlomek iz knjige

Počitnic še ni bilo konec in Dita je razmišljala, kaj naj počne s preostalim časom. Pravkar je likala robčke, kajti staro kuharico je spet bolela glava, kot je rekla. Dita je ni mogla ozdraviti, saj je pri kuharici šlo le za pretvarjanje, ki se ga je poslužila od časa do časa. Kar zasliši Dita po radiu – tudi to pridobitev moderne tehnike so že osvojili v pastorjevi hiši – priporočilo novih knjig. Med drugimi: *Samotno potovanje*, napisala Alma Karlin, dnevnik ženske, ki je osem let potovala okrog sveta. Robček se je zažgal in zvil in napolnil prostor z neprijetnim vonjem, Dita pa kar ni odstavila likalnika, tako jo je prevzela radijska vest. Prepustila je sinji pepel robčka dragici, sama pa je stekla k pastору.

»Očka, priskrbi mi, prosim, takoj to knjigo! To mora biti čudovita ženska!«

»Kje pa živi?«

»Zdi se mi, da v Jugoslaviji. V Celju.«

Takoj sta razgrnila zemljevide in poiskala Celje, pastor pa je v knjigarni dobil zaželeno knjigo. Sam jo je naglas bral družini in vsi so bili očarani. Nekoč je med branjem celo pozabil na svate, ki so ga čakali: kaj takega se mu ni zgodilo še nikoli!

Dita pa je tej nenavadni ženski napisala pismo. Po nekaj dneh je prispel odgovor. Zanimiva pisateljica, ki je z edinstvenim pogumom in neverjetnim tveganjem in žrtvami preromala toliko celin, ki je obvladala toliko jezikov, je pisala kratko in pristržno, naj jo oboževalka z daljnega severa obiše v stari rimski hiši ob Savinji. Dita se je odpravila v Rostock in se vrnila s potrebnimi papirji.

»Jutri se odpeljem v Jugoslavijo,« je izjavila kratko in odločno. (Str. 214.)